JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
CARL OTTO LENZ
30 päivänä maaliskuuta 1995 *

1. Jäsenvaltioiden velvollisuutena on ollut panna koneita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 14 päivänä kesäkuuta 1989 annettu neuvoston direktiivi 89/392/ETY [1] ja koneita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 89/392/ETY muuttamisesta 20 päivänä kesäkuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/368/ETY [2] valtionsisäisesti täytäntöön 1.1.1992 mennessä. [3]

2. Käsiteltävänä olevassa asiassa komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin toteaa Italian tasavallan laiminlyöneen yhteisöoikeuden mukaisia velvollisuuksiaan, kun se ei ole antanut ja julkaissut edellä mainittujen direktiivien noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä edellä mainitussa määräajassa. Lisäksi komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

3. Italian tasavalta ei kiistä laiminlyöneensä velvollisuuttaan panna täytäntöön edellä mainitut direktiivit niiden täytäntöönpanolle asetetussa määräajassa.

4. Italian tasavalta esittää kuitenkin puolustukseksee, että sille asetettiin komission 28.5.1993 päivätyssä perustellussa lausunnossa kahden kuukauden määräaika jäsenyysvelvoitteidensa täyttämiseksi. Tämän määräajan kuluessa neuvosto antoi kuitenkin kaksi uutta direktiiviä — 14.6.1993 annetun direktiivin 93/44/ETY [4] ja 22.7.1993 annetun direktiivin 93/68/ETY [5] — direktiivin 89/392 muuttamiseksi. Yhteisön säännökset, joita vastaaja ei ole komission nostaman kanteen mukaisesti pannut täytäntöön, olivat siten kyseessä olevana aikana jo vanhentuneita. Siksi kyseessä on ollut ainoastaan muodollisesti jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen, eikä EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan mukaista kannetta voida tämän vuoksi nostaa. Komission kanne on siten jätettävä tutkimatta oikeussuojan tarpeen puuttumisen vuoksi.

5. Italian tasavallan esittämä väite on perusteeton. Kuten komissio on perustellusti esittänyt, EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisessa menettelyssä komission ei tarvitse osoittaa sitä, että sillä on asiavaltuus nostaa kanne. [6] Perusteltuna on myös pidettävä sitä väitettä, että jäsenvaltioiden on noudatettava velvollisuuttaan panna direktiivit

* Alkuperäinen kieli: saksa.

1 — EYVL L 183, s. 9.

2 — EYVL L 198, s. 16.

3 — Ks. direktiivin 89/392 13 artiklan 1 kohta ja direktiivin 91/368 3 artiklan 1 kohta.

4 — EYVL L 175, s. 12.

5 — EYVL L 220, s. 1.

6 — Ks. asia 167/73, komissio v. Ranskan tasavalta, tuomio 4.4.1974 (Kok. 1974, s. 359, 15 kohta).

täytäntöön myös silloin, kun kyseessä on direktiivi, joka saatetaan useasti ajan tasalle. Muussa tapauksessa asetettaisiin kyseenalaiseksi koko säädösten yhdenmukaistamisen järjestelmä. Vastaajan väitteet olisivat mahdollisesti siinä tapauksessa jossain määrin oikeutettuja, että yhteisöoikeuden myöhemmän muuttamisen vuoksi direktiivin täytäntöönpanon laiminlyömisellä ei olisi merkitystä — eli silloin, kun kyseessä oleva direktiivi kumottaisiin myöhemmällä direktiivillä. Näin ei ole kuitenkaan käsiteltävänä olevassa asiassa (eikä vastaaja ole tällaista väittänytkään).

6. Komission 20.5.1992 päivätty virallinen huomautus on koskenut direktiivien 89/392 ja 91/368 lisäksi kuuden muun direktiivin täytäntöönpanon laiminlyömistä. Italian tasavalta on esittänyt vastineessaan, että komission menettely on omiaan lisäämään sekaannusta asiassa, vaikka EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan mukainen menettely on säännelty tarkoin. On epäselvää, haluaako vastaaja riitauttaa tällä väitteellään kanteen tutkittavaksi ottamisen. Jos vastaaja haluaa riitauttaa tutkittavaksi ottamisen, ei vastaajan prosessiväite voi kuitenkaan menestyä. EY: n perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisessa sopimusvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevassa menettelyssä komission nostama kanne voi koskea useaa perustamissopimusten mukaisten velvoitteiden noudattamatta jättämistä. Lisäksi on selvää, että Italian tasavalta on ollut tietoinen siitä, mitä sopimusvelvoitteiden laiminlyöntejä komissio on tarkoittanut. Tästä osoituksena on vastineeseen sisältyvä lausuma, jonka mukaan riidanalaisten direktiivien täytäntöönpanoa on lykätty sen takia, että direktiivit 93/44 ja 93/68 oli sillä välin annettu.

C — Ratkaisuehdotus

7. Ehdotan edellä esitetyn perusteella, että komission kanne hyväksytään ja Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.